

Mál nr. 33/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins X.

Fjárhæð bóta vegna tjóns á bifreið 17. desember 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 25. janúar 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 19. febrúar 2015.
3. Tölvupóstur M dags. 19. febrúar 2015.

Málsatvik.

Árekstur varð milli bifreiðar M og bifreiðar sem tryggð er lögmæltum ökutækjatrýggingum hjá V. Ekki er ágreiningur í málinu um að V eigi að greiða bætur vegna tjóns á bifreið M heldur með hvaða hætti eigi að greiða slíkar bætur.

M telur að greiða eigi bætur vegna tjóns á bifreið hans sem geri hann eins settan eins og hann var fyrir áreksturinn. M telur að taka eigi tillit til minniháttar ryðblettis og að það hafi verið rispur verið á bifreiðinni fyrir Til samkomulags hefur M lagt til að V borgi fyrir viðgerð á bifreiðinni en viðgerð á stuðara verði skilin eftir.

V vísar til almennra reglna skaðabótaréttar um að ekki eigi að bæta gamalt með nýju og telur að fullnaðarviðgerð á bifreið M feli í sér að hann fái tjón sitt ofbætt. V vísar einnig til þess að sönnunarbyrði hvíli á M um hvað tilheyri því tjóni sem hann eigi að fá bætt og hvað hafi verið komið til áður. V leggur til að helmingur „fullnaðarviðgerðar“ verði greiddur vegna tjóns M.

Álit.

Í málinu liggja ekki fyrir ítarleg gögn um eðli þess tjóns sem varð í árekstrinum 17. desember 2014 og hvaða skemmdir voru á bifreið M fyrir. Á V hvílir sú skylda skv. 2. mgr. 9. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 að sjá til þess að tjónþolar fái fullnægjandi upplýsingar um bótarétt sinn og sundurliðun á því hvernig bætur til þeirra eru ákveðnar. Í gögnum málsins verður ekki séð að V hafi sinnt þeirri skyldu sinni með fullnægjandi hætti gagnvart M. Þegar litið er til þessarar skyldu verður V að bera hallann af sönnunarskorti um réttar bætur vegna tjónsins, en M telst hafa mætt sönnunarbyrði skv. almennum sönnunarreglum skaðabótaréttarins um að hann hafi orðið fyrir tjóni. M.v. þau gögn sem lögð hafa verið fram af hálfu beggja aðila og á meðan frekari rökstuðningur og sundurliðun bóta frá V liggur ekki fyrir, verður að fallast á kröfu M um greiðslu bóta vegna tjónsins sem fellst í samkomulagsboði hans um að viðgerð verði framkvæmd og greidd fyrir utan viðgerð á stuðara bifreiðar hans.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu ökutækis hjá V sem nemur viðgerð og málun á efri parti og ljósi en ekki á stuðara bifreiðar M.

Reykjavík 17. mars 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.